משניות מבוארות

מסכת עדיות פרק ד

ט"ו ניסן

פרק ד א) אלו דברים שהם מקולי בית שמאי ומחמירי בית הלל, דברב הדברים בית שמאי מחמירין ובית הלל מקילין, וקא חשיב התנא בפרק זה דברים שהם להיפך, בית הלל מחמירין ובית שמאי מקילין **ביצה ביום טוב, בית שמאי אומרים, תאכל,** ואפילו ביום טוב אחר השבת, דלא אסרו דבר שנגמר מעצמו, **ובית הלל אומרים, לא תאכל,** ואפילו ביום טוב שאין שבת לפניה, דגזרו אטו יום טוב אחר השבת, שאז נגמרה בשבת, ונמצא שבת מכין ליום טוב, והתורה אמרה (שמות טז, ה) "והכינו את אשר יביאו", חול מכין לשבת יום טוב, ואין שבת מכין ליום טוב, והלכה כבית הלל מדיני חמץ בפסח (ומשום דאירי מהלכות שבת הלל מחמירין בהלכות יום טוב, תני לה כאן), **בית שמאי אומרים שאור** צריך לבערו בפסח **בבזית, וחמץ** אין צריך לבערו אלא **בכבותבת,** שעורה יותר גדול מבזית, תמרה, לפי הבטנם חמץ שאין חמצו קשה, שאור שמחמצן שבתם רחמנא למה לי, שמע מינה להלן בשעורו. **ובית הלל אומרים, זה** שאור **וזה** חמץ, צריך לבערו **בבזית,** דילמא בעור מאכילה, דבאכילה כלם מודים ששניהם בבזית, ומרטעם יותר גדול מבזית, תמרה, שעורה יותר גדול מבזית, מדפרט לך